

Den Heliga Familjen - år C

Ingångsantifon (Luk 2:16)

Herdarna skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban.

Inledning

Kristus - liksom varje människa - kom till världen i en familj, in i en atmosfär av kärlek och omsorg, som ingenting annat kan ersätta. 'Hemmet i Nasaret är en skola. Det är där Kristi liv börjar visa sig. Här är evangeliets skola. Här lär vi oss först att se, höra, meditera över och förstå den djupa och hemliga kraften i den enkla, ödmjuka och sköna uppenbarelsen av Guds Son. Här lär vi oss - kanske omedvetet - att efterlikna Honom? Låt hemmet i Nasaret lära oss vad familjen är, dess kärleksgemenskap, dess stränga och raka skönhet, dess heliga och oskiljaktiga karaktär. Låt oss lära oss av hemmet i Nasaret, att familjeuppfostran är dyrbar och oersättlig, att den sociala sfären har den allra främsta och enastående betydelsen i den.' (Påven Paulus VI).

Låt oss bekänna inför Gud, att vi är syndare, och be honom om barmhärtighet, så att vi värdigt kan fira detta heliga offer.

Kollektbön

Gud, vår Fader, i den heliga familjen har du givit oss ett föredöme. Låt vårt liv tillsammans mogna i kärlek och enhet och fortsätta för alltid i vårt eviga hem. Genom din Son...

Första läsningen - 1 Sam 1:20-22, 24-28 (Så länge Samuel lever skall han tillhöra Herren)

Läsning ur första Samuelsboken.

Hanna blev havande och födde en son. Hon gav honom namnet Samuel, »ty«, sade hon, »jag bad Herren om honom«. När sedan Elkana och hela hans familj gick upp till Shilo för att förrätta det årliga offret till Herren och frambära sitt löftesoffer, följde Hanna inte med. »Jag väntar tills pojken har blivit avvand«, sade hon till sin man, »då skall jag ta med honom och han skall få träda fram inför Herren och stanna där för all framtid.«

När hon hade avvand honom, följde hon med Elkana dit upp. De hade med sig en treårig tjur, en säck mjöl och en lägel vin. Så fördes pojken till Herrens hus i Shilo, han var med dem när de trädde fram inför Herren. Fadern offrade det slaktoffer som han varje år brukade frambära åt Herren. Sedan förde han fram pojken och offrade tjuren. Hanna, pojkens mor, tog honom med sig till Eli och sade: »Hör på mig, herre. Så sant du lever, herre, jag är den kvinna som stod här hos dig och bad till Herren. Det var om detta barn jag bad, och Herren har gett mig vad jag bad honom om. Nu vill jag i min tur ge honom tillbaka åt Herren. Så länge han lever skall han tillhöra honom.« Därefter tillbad de Herren i Shilo. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm - Ps 84:2-3, 5-6, 9-10

R: Saliga de som bor i ditt hus, Herre Sebaot (654)

Hur ljuvlig är inte din bön, *

Herre Sébaot!

Min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar, *
min själ och min kropp jublar mot levande Gúd.

Saliga de som bor i ditt hús, *

de lovar dig ständigt.

Saliga de människor som finner sin kraft i díg, *
de som vill vandra till ditt hús.

Herre Gud Sebaot, hör min bön, *

lyssna, du Jakobs Gúd.

Gud, se till vår sköld, *

akta på din smordes ánsikte.

Andra läsningen - 1 Joh 3:1-2, 21-24 (Vi får heta Guds barn. Det är vi)

Läsning ur Johannes första brev.

Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi. Världen känner oss inte, därför att den aldrig har lärt känna honom. Mina kära, nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är.

Mina kära, om hjärtat inte dömer oss kan vi stå frimodiga inför Gud. Och vad vi än ber om får vi av honom, eftersom vi håller hans bud och gör det som behagar honom. Och detta är hans bud: att vi skall tro på hans son Jesu Kristi namn och älska varandra så som han har befallt oss. Den som håller Guds bud förblir i Gud och Gud i honom. Och att han förblir i oss vet vi av anden som han har gett oss. Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium - Luk 2:41-52 (Jesus vid tolv års ålder i templet)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas.
Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och

hans mor sade till honom: »Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.« Han svarade: »Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?« Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta. Och Jesus blev äldre och visare och vann Guds och människors välbehag.
Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Jesus Kristus som levde i en mänsklig familj här på jorden, är nu vår förespråkare i himlen. Därför vågar vi be till Fadern:

1. Du, Herre över levande och döda, som underordnade dig Josef och Maria, lär oss vördnad och lydnad mot dem som har uppdraget att leda oss. Vi ber dig:

Herre, hör vår bön.

2. Du, som älskade dina föräldrar och älskades av dem, lär våra familjer sann kärlek och ömsesidig aktning. Vi ber dig:

Herre, hör vår bön.

3. Du, som främst av allt sökte din himmelske Faders vilja, gör våra hem till tempel åt honom. Vi ber dig:

Herre, hör vår bön.

4. Du, som återfanns i Faderns hus av dina oroliga föräldrar, lär oss att först söka Guds rike och dess rättfärdighet. Vi ber dig:

Herre, hör vår bön.

5. Du, som upptagit Maria och Josef till din härlighet, låt våra döda ingå i den stora himmelska familjen. Vi ber dig:

Herre, hör vår bön.

Herre, stanna hos oss. Skänk oss din nåd och hör våra böner. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, må detta försoningens offer på Marias och Josefs förbön skänka våra familjer din välsignelse, nåd och frid, genom Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation I för jul

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi frambär lovets offer och förkunnar din ära, allsmäktige, evige Gud, barmhärtige himmelske Fader.

Ty Ordet vart kött och tog sin boning bland oss för att det nya ljuset, som strålar av din härlighet, skulle skina klart för vår andes öga.

Vi får skåda Gud i synlig gestalt för att kärleken till det osynliga skall brinna oss.

Och därför vill vi, med änglarna och alla dina heliga, med hela den himmelska härskaran, prisa ditt namn, tillbedja dig och sjunga:

Kommunionantifon (jfr Bar 3:38)

Vår Gud visade sig på jorden,
han levde bland människorna.

Bön efter kommunionen

Barmhärtige Gud, låt brödet från himlen skänka oss kraft att efterlikna Jesu, Marias och Josefs liv i Nasaret, och låt oss efter detta livets prövningar förenas med dem för alltid. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

